

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Képfotók nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Megyei közgyűlés.

136 szavazó jelent meg a kis-enyedi járási főszo-
gabirói választásra, tehát nagyon népes gyűlés volt, pe-
dig találkoztak elegendően, kik óvatosan tartózkodtak a szava-
zástól s csak hallgatónak állottak be. Ebből is kitetszik,
hogy éppen nem esőkön érdeklődés kíséri a sokat szí-
dott vármegyét élete utolsó éveiben is.

Élénk éljenzés fogadta a terembe lépő b. Kemény
Kálmán főispánt, ki pár szóval üdvözölte a tagokat, hosz-
szabb beszédben méltányolta a közfajdalomra elhunyt id.
Gáspár János kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő érdemeit s
indítványozta, hogy a gyűlés jegyzőkönyvileg fejezze ki
résztvételt és ezt juttassa a gyászoló család tudomására,
mit általános helyesléssel el is fogadtak. Ezután Csató
János alispán emelkedett fel s meleg szavakban üdvözölte
a köztszobában álló főispánt val. belső titkos tanácsossá
történt kinevezetése alkalmából a gyűlés sokszoros él-
jenzése között.

A tárgysorozat első pontja az állandó választmány
azon indítványa volt, miszerint Ő Felségéhez megkoro-
náztatása 25-ik évfordulója alkalmából intézzen a várme-
gye közönsége üdvözlő feliratot, mi el is fogadtatott Kiss
Bálint szépen indokolt indítványával együtt, melyben ja-
vasolta, hogy a megkoronázás 25-ik évfordulójának orszá-
gosan, egyházi és katonai hatóságok közreműködésével
leendő megünnepelese céljából a m. kir. Miniszterelnök
kezdemenyezésre kéressék fel. — A zárszámadások után
elhatározatott, hogy a kir. építészeti hivatal dologi és
személyi kiadásainak fele részét a m. utalap fizetni fogja,
miután a keresked. miniszter mérsékelte követelését s
még szállásbért is fog fizetni a vármegyének. — A gy-
fehérvár—zalatnai vasútra megszavazott 60,000 frt se-
gélyt a miniszter engedélyezte, az alispán felhatalmazta-
tott, hogy a pénz beszerzése iránt — az esetre, ha léte-
sül a vasút — tegyen lépéseket. A községi körösvosokra
vonatkozó szabályzatra nézve tett miniszteri módosításo-
kat a gyűlés elfogadta, ambar azok némelyike nem ép-
pen gyakorlati. De hogy olyan fizetéssel s rovatat mel-
lett mikor válik testté ez a szabályzat, azt ugyan aligha
lenne képes valaki megmondani.

Az alispáni jelentés nagy gonddal állította össze
közvizsgátságunk mult évi folyamának eredményeit, külö-
nösen kitüntetve azon áldozatokat, melyeket vármegyénk
kórházra, laktanyákra, nyugdíjalpra stb. tett a lefolyt 20

év alatt. Zeyk Dániel indítványára elhatározatott, hogy
az alispáni jelentés jövőre kinyomatván, a tagoknak meg-
küldessék.

A főszo-
gabirói választás ügye kerülvén elő, a kan-
didáló bizottság b. Kemény Geza, dr. Kovács Ödön, Zeyk
Dániel, Moldován János kanonok, dr. Szász Károly és
gf. Bethlen Sándor biz. tagokból lett megalakítva, mely
mintegy fél óra alatt elvégezte a jelölést, Chirilla István,
Pongrácz Géza és Jován Miklós szolgabírákat ajánlván.
Miután a Chirilla és Pongrácz párt erősen éljenzte je-
löljeit, Zeyk Kálmán, Pogány János és Málnási Károly
tagokból álló szavazatszedő bizottság küldetett ki s a
szavazás ideje alatt a gyűlés szünetelt. A szavazás befe-
jeztével megnyílt gyűlésen Zeyk Kálmán bejelentette az
eredményt, miszerint Pongrácz Géza 84, Chirilla István
48 szavazatot kapott, a szavazás elején visszalépett Jován
Miklósról pedig 4 votum esett. A szótöbbséggel megvá-
lasztott Pongrácz nyomban le is tette a főjegyző által
felolvasott esküt. — A loavató bizottság elnöke Szá-
lánczy Lőrincz, a bányaadó kivető bizottság tagjaivá Rá-
kosi István, Ebergényi Mózes, Ajtai János és Moldován
Lajos, az erdőszeti albizottság tagjaivá Novák Ferencz és
Kovács Gyula választottak.

A többi tárgyak közül felemlítendő, hogy Abrúdbá-
nya város szervezeti és nyugdíj szabályzata, Gy. Fekérvár
nyugdíj pótszabálya jóváhagyott. Alvinc község szerve-
zeti szabályzata azon módosítással hagyott helybe, mi-
szerint a jegyzői irók helyett segéd-jegyző legyen, kit a
képviselet választ stb.

Igen érdekes volt M.-Ujvár község és a kir. sóbánya-
kincstár között a heti vásárvám megvételére vonatkozó
ügy, amennyiben nem volt bizonyos kimutatható, hogy a
kir. kincstár a vásárvámot fejedelmi adomány útján sze-
reztte volna. Ezen szerzési mód kimutatásának feltétele alatt
előleg a vásár engedélyeztetett, miután a községre nézve
igensok előny lesz biztosítva.

A társörvényhatóságoknak a már közölt tárgysoro-
zatból ismert átiratai után Pávay V. Elek több rendbeli
indítványára került a sor, melynek előkészítésére egy bi-
zottság lett kiküldve az alispán elnöke által.

A gyűlés 1¹/₂ órakor ért véget s rövid idő múlva
a „két Hattyu“-ban rendezett főispáni ebédnél találkoztak
össze a gyűlés tagjai a jógerendkeresztúri rizling mellett.
Tosztokban szokás szerint nem volt hiány, mert mielőtt
a nagymgn. főispán házigazda poharat emelt Ő Felségére

s Török Bertalan főjegyző — megemlékezve a legközelebbi
kitüntetéséről is — zajos éljenzés között felköszönté a fő-
ispánt, b. Kemény Endre, Csató alispán, Zeyk Dániel, grf.
Teleky Domokos, dr. Szász Károly, Török Antal, grf. Beth-
len Sándor, Szilágyi Farkas, Kovács Gyula, Sebestyén S.
és még számosan szóltak, míg végül felállott a főispán
ur s kifejtve a társadalmi s gazdasági téren való együtt-
működés szükségét, felhívta vendégeit, hogy igyekezze-
nek elenyészteni a különböző egyenlenségeket és ellentétes
nézeteket, hogy egyet-értve munkálhassanak a közigyök
javára. A zajos éljenzéssel fogadott beszéd után a társa-
ság szét oszlott.

A kárpát egyleti mozgalom.

Alsófehérmegye értelmisége melegen karolta fel
azon eszméket, melyeknek megvalósítását az országos
kárpát egylet tűzte zászlójára: megismerni és élvezni, s
idegenek részére is hozzáférhetővé tenni hazánk földit
s annyi elrejtett természeti szépségeit. Csak imént,
a mult ősszel történtek az első kezdeményező lépések s a
mult hó 30-án a megyei közgyűlés előestéjén már le-
hetségesé vált megtartani az alakuló közgyűlést a ki
szemelni azon férfiakat, kiknek hivatása lesz az egyleti
eszmét népszerűvé tenni, s annak a társadalom széles
rétegeiben lelkes harcosokat s buzgó támogatókat sze-
rezni, hogy az ily módon gyűjtött erkölcsi és anyagi
erővel fokozatosan megvalósíthatók legyenek a kitűzött
szép célok. A gyűlésen szép számmal vettek részt nem-
csak a helybeli tagok, hanem a távolabbi vidékekről va-
lók is.

Csató János kir. tanácsos alispán, mint az országos
egylettől az egylet megalakítására felkért ideiglenes el-
nök bejelentte a közgyűlésnek, hogy az országos egylettől
vet átirat szerint az alakulás megtörténhet, noha alap-
szabályaink még megerősítve nincsenek, mivel az erre
hivatott közgyűlésnek bizonyos elvi kérdésekben kell előbb
határozni. A gyűlés helyesléssel fogadván az előterjesz-
tést egyhangú lelkesedéssel. Csató János alispán kérte fel
az elnöki tiszt elvállalására, ki mint hazánk természeti
kincseinek, s a turistákra nézve vonzerővel bíró összes
vidékeinek alapos ismerője, s mint a külföldi természet-
tudósok előtt is ismeretes szakférfi ismereteinél s össze-
kötéseinél fogva leginkább van bízva arra, hogy az

TÁRCZA.

A miniszteri látogatás.

— Jellemkép —

A központi indóházban nagy élénkség uralkodik,
százféle arcu, százféle öltözött emberek tolongnak a pályá-
udvaron. Egyrészek kifelé iparkodik, hatalmas pakokat
emelve, folytonosan kiáltva a kondokorra, hogy melyik
vonat megy Hatvannak, Nagyváradnak, Uj-Szönynek? Mert
hát olyan temérdek a vonatok száma, hogy az ember el-
sem tud köztük igazodni. A másik rész a várótermek
felé siet, szintén hatalmas pakokat emelve, átlikasztott
jegyeiket fűnek-fának kínálgatva, hogy mihamarább át-
essenek a vasuti követelmények kellemetlen torturáin.

Nyüzgés, forogás mindenütt, mint a hangya zsom-
bégban, valódi ember-áradat, melyet a komor, füstlepett
gózkocsik öntenek ki, hogy azután megse várva a teljes
apályt, újra megteljenek az előbbinél nagyobb rajjal, na-
gyobb, türelmetlenebb áradattal.

A perónon fiatal uracsok, elegáns delnők járkálnak,
az ismeretlenség közönyével, vagy az utasok között köny-
nyen menő megismerkedés vágyával tekintve egymásra.
Kipédrett bajszu nyalka tisztok villognak bele a civil-
ruhák tömegebe, finom cigarettájuk füstjét összevegyítve
a makrapipák gomolygó fellegével, az ablakos tótok hó-
ditó atmoszférájával.

Itt-ott egy-egy hivatalos egyéniség szorong aranyos,
sávolyos egyenruhájában, nagy igyekvést fejtve ki, hogy
felne tünjék, a türelmetlen, haragos tömeg előtt. Hordá-
rok, szállítók serénykednek a nagy áradatban, egy-egy
csipetnyi helyért kérve, lökdösődve, gorombáskodva, asze-
rint, hogy miféle rangú és rendű passaserek között vezet

el az utjok. Céhbeli, vagy csak diletáns esirkefogók
„szerénykednek“ a sűrűbb gomolygók között, árulgatva
haszontalan csecebecskéket, könyörögve gyámoltalan öreg
anjukért, mutogatva — szánalom gerjesztőül — a rókusai
orvos bizonyítványát, itt-ott, dusan „aratva,“ szerencsés
révbe-vagy a dutyiba jutva. Közbe-közbe felhangzik a
hivatalos harang kongása, a tisztkölő vasparipa vonatott,
éles fűtje, a vagonok robogása, a vezetők kiáltása; mely
süketítő hangzavar ugy összeolvad az utasok zsiabongó za-
jával, hogy aki elmenekül belőle, három hétig is felőle
álmodik, s még a negyedekben sem tudja elfelejtetni.

Ujabb vonat érkezik a feltőléről. Az utasok kiszál-
nak, kipkedés-kapkodás támad. Hordárok, passaserek to-
longnak a tágas udvaron. Pillanatig a zaj különválva dü-
börög, aztán beleolvad a nagy örökké tartó zsiabjába, mintha
nem is lett volna.

A végső kocsik egyikéből halvány összetöporodott
ember száll ki, előkelő finom vonásokkal, szürkülő, szén-
fekete szakállal, egyszerű izléses ruhában, fázós bajlát a
kopottas plaid szárnya alá rejtve, jobbában kis bőrtáskát
szorongatva. Valami szokatlan hideget érezhet, egész tes-
tében össze-összeborzong, mint a nyárfa levél. Pedig hát
oly melegen süt a nap.

Süt, süt, de hát mit ér ez a vénasszonynyaras meleg,
ha az ember beteges, hervadozó? mit ér az a nyár, ha
nincs meg a fiatalos jó kedv, a benső tűz?

— Kérem, kérem — hangzik az odaméno hordár
hangja, szolgálatkészzen nyul a kis bőrtáska után.

— Közönöm . . . majd elviszem magam — szól az
összetöporodott ur ideges izgalommal, s mohón szoritja
oldalához a kérdéses jószágot, mintha félne, hogy valami
áthatatlan szellem kiragadja a kezéből.

A hordár durván, lenézően mosolyog olyan formán
ékeli be magát a várótermekbe sietők közé, hogy háta,

melyre tevépupot dagasztott a huzamos teherviselés, egye-
nesen a beteges uraság elő esik. Legalább, a mig kiérnek
a vastag vonásokban ráülepedett zsir-mappán elkalauzolhatja
lelkét a viselője szegényes nyomorult életén keresztül
s vadolhatja magát szivszakadásig, hogy filléreivel e szá-
naudó nyomoron nem tudott segíteni.

Ártatlan bosszuállás az ilyen, de mégis csak bosszu-
állás.

Az összetöporodott uraságnak azonban nincsenek
ilyen filantrop gondolatai. Rá se tekint az előtte haladó
mappás kabátjára, de, ha rátekinthetne se szólíthatná meg
a multidők beszédes romját, összes figyelmét a kis bőrtá-
ska foglalja el, melyet oly gonddal huzaplaid melegítő
szárnyai alá, mintha az is érezné a vénasszonynyaras idő
legyintő szelét. Pedig hát az nem érez semmit. Levén egy-
szerű kicsávázott borju bőr, melynek még eleven korában
sem volt sok értéke, az édes anyja szállingózó „nyála,“
a sárguló levelek, meg a borzongató időjárás iránt: esz-
meletre jutás előtt került a könyörtelen bárd alá.

A tolongó hullámzó tömeg nagy nehezen a váróte-
rembe érkezik, hol aztán szétterül, mint a párta kivetett
áradat. Itt már szabadoab a tér. Igyekszik is mindenki
betelni vele, mintha tudnák, hogy a kétszáz percentes
kellnernek újra beléjük szoritják a szusz, ha megizlelik a
restauráció áldásait.

A halvány beteges uraság nem állapodik meg. Ugy
látszik nincs sok vesztetni való ideje. Sietős léptekkel át-
hatól a másik udvarra, s egy bérkocsiba veti magát. Te-
hetné azt is, hogy társas kocsiba üljön, mely nevéstéges
óleson szállítaná el valamely kiszálló pontig, s ott aztán
rá bízna a jó istenre, hogy kalauzolja tovább. De nem
teszi. Inkább áldozz egy-két garassal többet (ugyis megta-
karította a hordáron) csak juthasson valami tisztességes
szállóba.

egyleti tevékenységet helyes irányban vezesse, s a fiatal egylet működésének sikert biztosítson.

A többi tisztviselő megválasztása egy kijelölő bizottság ajánlata folytán történt, azonban tekintettel az ezután belépendő tagokra, a 4 alelnöki állás közül 2 s a 20 választmányi tagsági állás közül 6 betöltetlen maradt, ezeket egy későbbi közgyűlés fogja betölteni. Egyhangúlag meg lett választva alelnöknek: Zeyk Gábor és Oelberg Gusztáv, jegyzőknek: dr. Varró László, és dr. Winkler Albert, pénztárosnak: Horvát Miklós, ellenőrnek: Dezső Zsigmond. Választmányi tagok lettek: Batta Bertalan, Blaska Ubáld, Boér Béla, Dolog János, Gáspár János, Koszta Vilmos, Kovács Gy., dr. Magyar K., Moldován Lajos, dr. Mohay S., Nádori Vilmos, Novák F., Török Bertalan, Török Antal, Zeyk Dániel. A választás megejtése után eszmésere indult meg a közlebbi teendők felett, s mint ilyenek lettek megjelölve, a Detonata alatt építendő menedékház létesítése iránt az érdeklődés felkeltése, és a kormány által kilátásba helyezett támogatás kérése, az alapszabályok kinyomtatása s széles körben terjesztése, a választmány által alkalmas munka program kidolgozása.

A belépni óhajtok tájékozásánál közöljük az alapszabályok alapján hogy egyleti tagok lehetnek nők és 15 éven felüli tanulók is, tagsági díj egy évre 1 frt. Az áldozat valóban oly csekély, hogy méltán elvárhatók, hogy megyénk minden méltó fia és leánya tagul iratkozzék be, a természeti szépségek iránt nem egészen érzéketlen, s az egylet által rendezendő kirándulásokon megyénk közel fekvő de csak kevesek által ismert szép vidékeivel jó társaságban s könnyű szerrel megismerkedni óhajt.

a+b.

Comenius ünnepély a Bethlen-főiskolában.

Nagy ünnepet szenteltek f. évi március 28-án, Európa tudományos körei s főképp a nevelés-oktatásügy szolgálatában álló férfiai, a hála és kegyelet érzelmével áldoztak egy nagy ember emlékére, kire — a megélt — büszkeséggel és dicsőkedéssel tekintett az akkori művelt világ s népek és fejedelmek versenyeztek, hogy az ő lelkének messzeragyogó sugaraitól nyerjenek világosságot; de a kit, dacára annak, hogy egész életét az emberiség boldogítására szentelte, eszméivel, elveivel, rendszerével együtt csaknem eltemetett a feledés homálya. E férfi Comenius János, az iskolagyógyagy reformátora, a XVII. század legkiválóbb paedagógusa . . .

Comenius bölcsője nem magyar földön ringott, de a Rákóczy család elhozta őt hazánkba, nemzetünk nevelésügyének bajnokává avatta s ez által a magyar nemzetnek megszerezte a jogcímét arra, hogy most — mikor a nagy férfi szelleme, mintegy újra ébredt vulkán szétverődő lángja, csodálatra kelti egész Európát — mi is kegyelettel és hálaival ünnepelhessek a nagy tudós születésének háromzázados évfordulóját.

A nagyenyedi Bethlen-főiskola is ilyen érzelmek hatása alatt vegyült az ünneplők sorába, mikor a nagy férfi

születése emlékére ünnepélyt rendezett. A főiskola díszterme csaknem egészen megtelt az érdeklődők seregével, melynek túlnyomó részét természetesen a tanuló ifjúság képezte.

Az emlékünnepet a theol dalkar éneke nyitotta meg, majd az ifj. vonós zenekar adott elő egy részletet a „Kunok” c. dalműből. A zene elhangzása után Józsa Zsigmond főiskolai tanár buzgó imában adott hálát a seregek urának, hogy elküldte a nagy férfit az emberiség javára s bár tövisekkel rakta meg pályáját — megajándékozta lankadatlan szorgalommal, törhetetlen kitartással, szerezettől áradó szívvel, hogy munkálhassa a kisdedeknek ügyét s ezáltal terjessze istennek országát. Utánna Nagy Lajos főiskolai tanár mondott nagyszabású emlékbeszédet, élénk vonásokkal rajzolva Comenius közdelemteljes, de munkásságban gazdag életét s végül méltányolva azokat az eredményeket, melyekkel az utókor hálijára érdemessé tette magát. Álljanak itt a nagy paedagógus életének főbb vonásai: Comenius Komnóban, Morvaországban született 1592. márc. 28-án. Hazáját korán el kellett hagynia, mert a huszita felekezethez tartozott. Bevándorolta Európa főbb államsait s Lorántffy Zsuzsanna meghívására hazánkba is eljött, itt csaknem 4 évig munkálkodott a sárospataki kollégium szervezése körül. Innen Hollandiába jutott, hol megerősésk, hazája jövőjére vonatkozó hiru jóslatok között 1671. nov. 15-én bevégezte életét.

Comenius rendszere három nagy eszme körül forog: humanismus, realismus, christianismus. A nemzeti nyelv tanítását erősen hangsúlyozta. Az elvont human tárgyak mellett nagy súlyt fektetett a reáliák tanítására és a szemléltető módszerre. A helyes neveléstől várta azt, hogy megszünteti az emberek közt eláradt gonoszságot, ettől remélte, hogy az emberiség folyvást halad, a tökéletesedés utain, míg végre ember- és ember közt nem lesz különbség, hanem „leszen egy akol és egy pásztor.”

A nagyhatású emlékbeszéd végétével a gimn. vegyeskar éneke hangzott fel s a főiskolai zenekar indulója zárta be az ünnepélyt.

Irodalom.

Mit lehet egy jó lapról kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesüléseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön leveleket: Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányférfikkal és politikusokkal összekötésben állanak), hogy naponként megtáviratozhassa magának nemcsak azt, a mi történt hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan békések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Csetinye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találatokony eszű tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitünők belöldi hírforrásai is, a hazai politikáiról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszertiek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, szimű- és könyvbíráló cikkei, tanulmányai, melyeket közöl, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó lapról mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei

mintha nem is a déliverős Athén lett volna hazájuk, hanem a szinitanodában tanulták volna el a hódítás művészetét. A kapuboltzat alatt állingáló karyatidék, a kapusok, mogorva arca, magas kozák sapkája, az ablakokon kihajló kecses női fejek, a siető nagyuri járókelők mind megannyi festői jelenetet rögtönöztek a kíváncsian széttekintő elé. Ehhez járult még a friss reggeli lég, az ablakokon, a mosolygó arcokon, a lombok harmat eseppein a tetők szárnyas Merkurjain, a kopott tudósok szemüvegén vissza ragyogó eleven játszai napugár, mely leheletszerű arany füsttel, csillogó-villogó párázattal vonta be a léget, nyüzsgő sokaságot, büszke palotákat, mindent.

A beteges ur, el-elgondolkozott, . . . Hej de megváltozott a világ. Rá sem lehet ismerni a korábbi szegény városnegyedre, hol bódó-bódó hátán állott, a zöldség térdig érő batyokban árulta a sváb menyecske. Olyan ragyogó lett, úgy átalakult minden, mintha valami jötevé tündér varázsolta volna által, megvalósítva a Semirámia függő kerteit, az ókoriak büvös andalító álomképeit. S mindez rövid pár év alatt történt . . . Pár év alatt? felvetett kérdésére bánatosan mosolygott . . . Oh nem! tengernyi idő telt el az óta, hogy elhagyta az egyetem falait s kilépett az életbe küzdeni, magasba törni, hevílni, szeretni, s azután magányba vonulni beteges, meg-meg ujló sajtó sebekkel, melyekről mostan sem tudja, hogy melyik fájóbb: a esti, vagy a lelki? mert egyiket sem tudta beheggeszteni; pedig ugyancsak borogatta őket; az egyiket iratos paneceákkal, a másikat reménynyel, családi élete boldogságával, multja verőfényes emlékével álmaival . . . Igen, igen, tengernyi év telt el az óta, hogy ifjan, villogó, sugaros szemével, felcsapott selymes bajuszával, végig kocogta e fényes utcákat, egy-egy hamis mosolygó arcot keresve, kinek beszéde olyan volt, mint a fuvallat; kezei aprók, fehérek, mint a lilium; szemei égrenéző nefe-

lejtsek: szája, mint a bomló róza fakadása, szóval olyan volt, mint a tavasz egész virág tenyészete. . . . Hát ez hol van már? . . . Férjhez ment, megöregedett, elhízott, vagy a mi hihetőbb: beteg, köhögős . . . hisz még leánykorában is olyan volt, hogy a szellő is széttörhette volna, . . . Hej! hej! mennyi édes emlék ujul meg e szép hamis arccal! a fitos galamb kacagásu barátok, a kaland-szomjas barátok, köztük a nagyra törő csendes Gabi pajtás, kinek olyan csalogó hangja volt, hogy ha énekelt a járókelők nem ritkán bebotooltak asztalos műhely után tudakozódva. . . . Istenem, istenem, minő derék nagy ember lett belőle! Ezeren meg ezereken keresik a kegyét: született arisztokraták örülve, ha csak morzsányit is kapnak abból a nagy szivből, mely ugy tud dobogni a fennségesért, a nemzetiért, a praktikusokért! Bizony, bizony maga sem álmodta volna soha, hogy miniszter legyen belőle! . . . Hát vajjon ő emlékszik-e reám?

A kocsis nagyot dőcög, nagyot zörren. Megérkezett a „fehér lóba.” A beteges ember felrezen álmaiból s táskáját kezébe kapva, tőle nem várható ruganyossággal siet a szobája felé. Itt első tendője is az, hogy körül nézi a féltett jószágot, — melybe talán beváltásra váró urbéri kötvények; ezereket érő részvény-couponok, vagy tán megfizethetlen családi klenodiumok, arany-ezüst vana-nak elrejtve — hogy vajjon nem érte valami baj az uton? nem remekeltek rajta a zsebmetszők? Nem . . . azután körül tapogatja magát, minden egyes zsebet. . . ! Itt is rendben van minden . . . azzal azután leül a kopott pam-lagra s félkezére dőlve, némán mereng maga elé.

Istenem, de sokat tud álmodozni egy ilyen beteges, kornyadozó ember!

(Folyt. köv.)

Vegyes hírek.

Előfizetési felhívás.

Lapunk t. olvasóit kérjük, hogy az ápril—június negyedére előfizetéseiket beküldeni sziveskedjenek.

— Helyettesítés. Főispán ő nmlga. ifj. Vajna Pál közigazgatási gyakornokot a balázsfalvi járásban helyettes szolgabírává nevezte ki.

— A nagyenyedi Casinó f. hó 1-én tartotta meg b. Kemény Kálmán főispán elnöke által rendkívüli közgyűlést, melyben a mult dec. hóban szegelyből kiküldött tisztviselők helyeit töltötték be. Igy Csató alispán helyébe Medgyes Bálintot igazgatóvá, ifj. Gáspár János helyébe Fogarasi Bólat pénztárnokká választották, a választmányi helyeket pedig Elekes Károlyllyal, dr. Farnos Árpáddal, Albert Ivánnal és b. Bánffy Kázmérral töltötték be.

— A batul alma tórfoglalása. A batul alma oltványok iránt oly nagy az érdeklődés, hogy a nagyenyedi gyümölcsészeti egylet összes e fajta oltványait, melyek száma az ezert meghaladta, az utolsóig elkapkodták, s még néhány százat el lehetett volna adni. Kevesebb keresték az idén a színt oly jeles pojnyikot, melyből még meglehetősen készlet várja a megrendelést. A esemetek erős növekedés s szépen vannak nevelve, a miért a vevők nem mulasztják el dicsérettel, halmozni el Morágyi Istvánt a vincellér képezde igazgatóját, ki önzetlen

— Hajts! kiált a kocsisra türelmetlenül.
— De tán akadhat még vagy egy passasér . . .
— Kibérelem az egész kocsit . . . nincs időm várakozni . . .

— Jól van . . . „a fehérlóba” megyünk — szól a kocsis s ostorát kibontva, végig vág a túszkáló lovakon.
A beteges ur több szót nem veszteget. Térdei közé szorítja féltve örzött táskáját, s jobbra-balra tekintve, bámulja a felmerülő nagyváros büvös képét, óriási fejlődésének elképzelhetetlen nagyszerű nyomatit.

Jó tíz perccel haladhattak, mialatt a kocsis hátrahátra tekintve, máértő szemekkel nézegette a kocsisban ülőt. Ajkai meg-meg nyiltak, mintha szólni tudakolni, akart volna valamit. Végre mégis megemberelte magát.
— Volt már uraságod Pesten? kérdé, libegő mohósággal várva a feleletet.

— Voltam. Itt növekedtem fel. — válaszolt a halvány öreg ur, megse ítődve a kérdés felett, mert hát nagyon kíváncsi szokott lenni a fővárosi nép.

— Szép, — jegyezte meg a kocsis, s avval visszafordult hetykén, dacosan, mintha sértve érezte volna magát, a rövid felelet miatt. Pedig hát nem az volt a baja, egyszerűen csak azért orrolt meg, mert e kijelentés által elesett egy szép kis összegű borraivalótól, mi megszokott kerülni a teljes ismeretlen passaséron, kit ugy össze hordoz, jobbra-balra kanyarogva az utcákon, hogy a rövid félórát utat, hárommennyi alatt teszi meg, s természetes, hogy ennek arányában hajtja be díját. Mert hát a szegény embernek is élni kell ebben a fényes városban . . .

Hova tovább egyre büvösebb, egyre több — több lett a látni való. Szürke, magas paloták emelkedtek két oldalt, kirugó állványokkal, kecses mithosi szobor művekkel, melyek olyan bizalmasan mosolyogtak az emberre,

buzgalommal segítségével.

— A

szere Kristy kör nevében

— Eg

Miháczfalva Nádori Vilma nál járt. A jobb sirnak.

— Az

mindazon a hátraléka v fizessék be, t. cz. 12, S képviselő vá

— A T

társaság köz honi ipar el gyártásának kintetében zetése alatt iparágakra.

gyártása; ug

A rézöntőde igazgatóság

bronzból m

közül méltá

József király

borművi fej

hazai tüzolt

kőczy Imre

Rudnay Béla

áll; mig a t

tudor és Sz

Taruóczy G

a honi gyár

látni. Voltak

lános választ

kasságát fok

tot első mag

elbirálauuk,

képviselőház

nyezője az i

áldozatot a

selőházi rová

ügyekben ja

viselőházban

érezhető lesz

gyorsabban

java részét.

— MI

Istenhez. A

lőleg művelj

kedvezőtlen.

föltéte, hogy

szuk meg. E

művelési-esz

óta. Legrégib

töltőgetők, l

készítésével

eszközök gy

— 35 év al

nyen első-di

tavaly Detric

nyösen ösme

ros egyik alk

utján 33-ik

raktárt és ir

fokozott mér

fejlődő műsz

különfélébb

alkalmas ere

nemű másfél

ur személyes

szóval nyilat

Gubic ekék

dicsérendő D

egyedül jog

buzgón törek

közök gyárt

zőgazdaság

legfőbb forrá

ekéit, hasonl

olvasóinak és

— Az apá

dai teendők,

Melániának e

kereskedői u

buzgalommal és szigorú pontossággal vezeti növendékei-segítségével a telepen folyó munkálatokat.

— **A szegénysorsu tanulókat** segélyező kör részére Kristyori Lajos ur 50 kr. adományozott. Fogadják a kör nevében személyes köszönetemet ifj. Czirner József.

— **Egy ujszülött kised hulláját** fogták ki Miháczfalvánál a Marosból mult hó 24-én, éppen midőn Nadori Vilmos kir. épít. hivatali főnök az új vasuti hídnál járt. A lelketlen anya a folyó hullámsait találta legjobb sirtak, melyek szépen ringatva szállították.

— **Az adózó közönség figyelmébe.** Felhivatnak mindazon adózók, kik a mult évről adótarozásikkal hátralékba vannak, hogy azt folyó évi április hó 15-éig fizessék be, mert ellenesetben a fennálló 1874 évi XXXIII. t. cz. 12. §-ának 5. pontja értelmében az országgyűlési képviselő választók névjegyzékéből kifognak hagyatni.

— **A Tarnóczy-tűzfeszkendő gépgyár** részvénytársaság közgyűlését új választásokkal tette nagybecsűvé a honi ipar előnyére. Ugyanis ezen gyár, mely a tűzfeszkendő gyártásának terén mind a minőség, mind a mennyiség tekintetében a legelső helyet tölti be, az új igazgatóság vezetése alatt ki fogja terjeszteni áldásos működését más iparágakra. Ilyenek: öntvények s különféle házieszközök gyártása; ugyiszintén fognak készíteni ipari segédgépeket. A rézöntődét, amely mostanig is számottevő volt, az új igazgatóság kibővíti ott rézkonyhadényeket is gyártat és bronzból műtárgyakat is öntenek. Az eddigi öntvények közül méltán kiválók — pompásan sikerült voltánál fogva — József királyi magyar herceg s es. k. osztrák főherceg domborművű fejöntvénye, amely máris kedvelt dísz számos hazai tűzföldgyesület irodájának. Az új igazgatóság Laskóczy Imre orsz. képviselő elnök, Bánó László, Brachfeld Szigfrid, Hirschfeld Emil, Rosenberg Gyula jogtudor, Rudnay Béla orsz. képviselő és Tarnóczy Gusztáv urakból áll; míg a felügyelőbizottság tagjai: Matuska Péter jogtudor és Szendrei János jogtudor urak. A gyár vezetésével Tarnóczy Gusztáv ur bízott meg! eme vajmi terhes, ámde a honi gyáripar fejlesztésére sokat tehető tisztet ő fogja el látni. Voltakép azért nem vállalt ő a most lezajlott általános választásoknál képviselőiséget, hogy figyelmét és munkásságát fokozott mérvben szentelhesse az ő általa alapított első magyar tűzfeszkendő gyárnak. Valóban nehéz azt elbírálnunk, Tarnóczy Gusztáv ur, aki már ismételve volt képviselőházunk egyik leghasznosabb tagja s mérvadó tényezője az iparügyek megvitásánál, nem hozott-e túlnagy áldozatot a honi tűzföldgyártás érdekében a képviselőház rovására: nem vállalván most képviselőiséget. Iparügyekben jártas szakértő oly rendkívül kevés van a képviselőházban, hogy Tarnóczy Gusztáv hiánya szerfölött érezhető lesz ott. Persze! a vezetése alá került gyár még gyorsabban fog fejlődni, annak szentelhetvén munkássága java részét.

— **Minden gazdaember** bő termésért könyörög Istenhez. Ámde bő termést várhatunk évről évre, ha kellőleg műveljük meg szántóföldjeinket s az időjárás nem kedvezőtlen. Szántóföldjeink kellő megművelhetőségének alapfeltétele, hogy a talajművelési-eszközöket helyesen válasszuk meg. Honunkban szép haladást észlelhetni a talajművelési-eszközök gyártásában, még pedig már évtizedek óta. Legrégibb gyárunk, mely kizárólag: ekék, boronák, töltőgétek, lókapák, grubberek, magtakarók, hengerek stb. készítésével foglalkozik, a Gubic féle ekék s talajművelési-eszközök gyára. Eme gyárat 1857-ben alapították, és azóta — 35 év alatt — igen számos hazai és külföldi versenyen első-díjjal tüntették ki. Ezen magyar gépgyárt még tavaly Detrich Gyula ur, a honi gazdaközönség által előnyösen ösmert gyáros vette meg s gyára részére a főváros egyik alkalmas pontján, az V-ik kerület Lipót-körútján 33-ik szám alatt, megtekintésre nagyon érdemes raktárt és irodát nyitott. Azóta eme legrégibb gyárunk fokozott mérvben s az eddigieknél is jobb minőségben (a fejlődő műszakra közhasznú eredménye!) gyártja a legkülönfélébb talajviszonyokhoz is föltétlenül és kiválóan alkalmas eredeti Gubic féle ekéket, ugy szintén mindenemű másféle talajművelési eszközöket, még pedig Gubic ur személyes vezetése alatt. Igen számos elősmert és köszönő nyilatkozat fekszik előttünk, a melyek az eredeti Gubic ekék kitűnő voltáról tanuskodnak; s így valóban dicsérendő Detrich Gyula ur, azok kizárólagos gyártására egyedül jogosult elsőrangú szakértőnk, hogy mindenkép buzgón törekszik jeles, olesó és tartós talajművelési eszközök gyártása révén is nagyban segíteni elő a honi mezőgazdaság fejlesztését, ami az ország s nemzet jólétének legfőbb forrása. Ez okból is ajánljuk őt s eredeti Gubic ekéit, hasonlókép mindennemű gazdasági gépeit lapunk olvasóinak és a magyar gazdaközönség figyelmébe.

Csarnok.

A váróteremben.

Az apát szerfölött elfoglalták a halomra gyűlt irodái teendői, a mama hirtelen heves migrént kapott s így Melánianak egyedül kellett a pályaházhoz kocsizni, hogy kereskedői utjáról hazatérő jegyest fogadja.

Az indóház gyönyörű, üvegfedelt helyiségében egy darabig fel s alá sétált, midőn véletlenül két egymással beszélgető aranyaspkás hivatalnoktól hallotta, hogy a Bécsből jövő vonat egy teljes félórai késéssel fog a központba érkezni.

Egy cseppet sem dobbant meg a szíve. Teljesen nyugodtan ment egy I. osztályú váróterembe és leült egy piros bársony helyre. Egykedvűen vette a dolgot. Nem bánta, hogy a vonat késik vagy nem.

A szép leány közelében két fiatal ember ült. Az egyik vidékről való lehetett, mert ugyancsak visszafojtott lélekzettel hallgatta társának leírását a központi pályaudvar berendezéséről, Pest szépségeiről, a tömördek nevezetességeiről.

Csak néha szakította félbe az érdekes leírást és akkor is elragadtatásának adott kifejezést.

— Nagyszerű és igazán csodálatra méltó, hogy az emberiség mily rohamlépésekkel halad! A tudomány, a művészet, a technika és a civilizatio óriási vívmányokat mutathat fel!

Melánia nem hallgatta a beszélőket. Gondolataiba merült. Édesen álmódott a ragyogó és oly gyorsan el és feltűnő mult képeiről.

Gazdag embernek gyermeke volt. E négy szóban fekdűt eltemetve ifjúsága. Egy kis időt kivéve minden napja egyhanguan telt el.

Apja gazdagságára büszke kereskedő és anyja ünnepeit szépség volt. Apját az iroda, anyját a bálók és különféle mulatságok vonták el köréből.

A leány kényeztetve lett, de a szeretetnek melegét sohasem érezte. A nevelőnők, tanítónők, eselédetől körülrajongott teremés minden kívánságát teljesítették, de mi az életben a legbecesebb: szeretetet egyik sem adhatott neki.

Mikor felnőtt, nagy leány lett, őt is bárlól-bárla, színhabza, férdőhelyekre és társaságokba vitték, de sehohsem találta a mi után a szíve vágyott.

Az egyik nap élveit a másik nap teljesen feledte. Semmisen ragadta meg tartósan ifju lelkét.

Már a leány szívébredő korszakát is elérte, a tizen-nyolcadik tavaszba lépett, midőn megismerkedett Gusztávval.

Es különös véletlen mikor róla gondolkozott, közvetlen közelébe hangját hallotta. Mint villamos ütéstől találva gyorsan felpillantott. Ő állt előtte.

— Bocssáson meg kisasszony, hogy megszólítani bátorokodom.

— Kérem, uram, viszonzta a leány, ki hirtelen zavarában még semmitmondó szavakat is alig volt képes kimondani.

A fiatal ember, ki a leányt megszólította, a szenvedésektől halvány arccal birt, de két nagy szeméből a láng és értelem sugárzott elő.

De a leány villogó, barna szemei előtt kénytelen volt szeméit lesűtni.

— Engedje meg, hogy mellette leüljek, szolt az ifju lány, de lassu hangon.

— Tessék, felelte a leány és izzó arcát esipke-kendőjével megtűrlte.

— Utolsó levele óta nem kellett volna megszólítanom, — mondta az ifju és hangja észrevehetőleg reszketett. — Most a véletlen összehozott bennünket, utoljára az életben. Én messze idegenbe utazom. Nem fogok többé Pestre jönni soha többé.

A leány gyöngéden megrántotta vállait, mintha azt akarta volna mondani, hogy nem bánja.

— Miért nem szol valamit? Hát már nem érez irántam többé semmit, Melánia?

— Nem szabad.

— Nem szabad? Miért engedett hát reményleni? Kegyed jószívvel közeledett a szegény zongora-mesterhez. Sőt talán szerette is. És egyszer levelet ír, mely törként hatott szívére. A levélben ez állt: „Ne jöjjön többé hozzánk, e napokban eljegyzésemet tartom, felejtsem el.” Ugyebár jól emlékszem soraira?

— Szűlöim gátolják szerelmünket, olyan férfihez akarnak adni, ki egy rangban van velök.

— Egy gazdag emberhez, nemde?

A leány arcán mosoly volt a felelet.

— Tehát beismeri? — mondta ő. — Kegyed is azt tartja, hogy csak a gazdag illik a gazdaghoz? Nem tekint a szívet, nem nézi a szerelmet. Kegyed velem kacérkodott, kegyed irántam szerelmet mutatott. Tudja-e azt kisasszony, hogy az merénylet, bűn volt, a mit velem tett.

— Én önt sze

— Igen szeretett egy hónapra, egy hétre. De kegyed hajlott szűlöi szavára és választott a gazdag és szegény ember között. Szereti legalább völegényét?

— Az életben nem sikerül minden úgy, a hogy előre terveztük. És azután sok függ a körülményektől. Társadalmunk szokásaitól nem szabad eltérnünk. Én magam is beláttam, hogy . . . nem történhetik minden szívünk ohaja szerint, — szolt a leány neki bátorodva.

— Oh, kegyed nagyon jól betanulta leckéjét. De nem érzi, hogy milyen fájdalmat okoz meggondolatlan szavaival, viszonzá és valóban reszkető szavain észrevehető volt a belső kín.

— Én első levelemben szűlöim szavára nem akartam hajolni — felelte a leány, és az ifjuak arcába nézett, de mert én nem vagyok olyan szivtelen, mint hiszi, de midőn jobban meggondoltam, beláttam azt, hogy ennek így kell történni, mert az így van jól, így van helyesen.

— Szerellem nélkül a házasság bűn. Kegyed ezt nem tudja felfogni!

— Akkor a legtöbb házasság bűnnek nevezhető.

— Gondolja meg, most nem késő, — rebegte az ifju és megakarta fogni a leány kezét, de az gyorsan elhuzta, sőt kissé tovább is huzódott!

— Hát valóban nincs szíve? Kegyed a kötszégbe-esésbe hajt! — kiáltotta az ifju.

— Bocsanatot kérek, — válaszolta Melánia és felkelt ülőhelyéről, a vonat érkezik. A perronra kell mennem. Jegyeseim érkezik.

Es a nélkül, hogy köszönt volna, vagy csak egy pillantásra méltatná az ifjut, a sokaság közé vegyűlt.

A zongoramester kebléből mély sohaj tört elő és elhagyott barátjához lépett, ki a mélyen levert ifjut e szavakkal vigasztalta:

— Ez a civilizáció műve. Haladunk. A házasság sem az égben köttetik már.

Miskolczy Henrik.

Közgazdaság.

A Pesti hengermalom társaság e hó 12-én tartotta évi rendes közgyűlését, melyben elhatározták, hogy a részvényeseknek az elmúlt év nyereségéből 5%-ot fizetnek ki osztalék fejében.

Hogy az évi osztalék csak ily irányban esett ki, annak oka az volt, hogy a Hengermalom a mult évben négy hónapon át teljesen szűnetelt, mivel összes gépeit és berendezéseit, a legújabb rendszerű gépekkel és a legjobbnak elismert új berendezéssel helyettesítették. Ezáltal ma a Hengermalom a legkitűnőbb rendszer szerint naponként 200,000 kg. vagyis 20 vagon búzát öröl egy malommal.

A közgyűlésen az igazgatóság bejelentette, hogy a társaság eddigi vezérigazgatója Burchard Bélaváry Konrad ur tisztéről lemondott, s az igazgatóság őt 28 éven át a társaságnál szerzett nagy és maradandó érdemeinek őszinte elismerése mellett a tisztéről ugyancsak leköszönt Fuchs Rudolf ur helyébe a társaság alelnökévé megválasztotta; vezérigazgatónak pedig az eddigi helyettes-igazgatót Rajner Kálmán urat, ki általánosan ösmert szakértő, nevezte ki az igazgatóság.

Bizonyára érdekeli olvasóinkat, ha ez alkalommal a Hengermalomról, mint Magyarország első és legrégebb műmalomáról, egyes, valóban érdekes adatokat fölemlítnék.

A Pesti hengermalom-társaságot 1839-ben alapította József-nádor védnöksége mellett, mint annyi más tekintélyes vállalatot, a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István, kinek fia gróf Széchenyi Béla az igazgatóságnak ma is tagja.

A Hengermalom már az 1846-i, Pesten tartott kiállításán díszoklevelet nyert, a mely irat jelenleg is látható a malom üléstermében Kossuth Lajos és gróf Batthyány Lajos sajátkezű aláírásával, igen sok más világ és országos kiállításokon nyert legelső díjakról szóló okmány érdekes gyűjteményében.

Különben, ugy hisszük olvasóink szintén jól ösmernik a Pesti hengermalomról a híres Pesti hengeralmi lisztéről, a mely mindenütt mint a legszebb, a legszaporább liszt van elősmerve; csupán még arról akarunk említést tenni, a mi különösen olvasóinkat érdekelheti, hogy ugyanis, azon vidéki vevők, a kik szükségleteiket valódi Hengeralmi lisztel akarják földözni, ezt vajmi könnyen megtehetik magában a malomban.

A Hengermalom épületben, ugy tudjuk, mióta a malom fennáll, már van egy igen hasznos intézmény a kicseriben történő lisztelárusítás, mely csupán azzal foglalkozik, hogy kisebb vevők megrendeléseit teljesíti, ugy a fővárosban, mint a vidékre. Ha valaki a „Pesti hengermalom“ eimére egy levelezőlapot küld, melyre megrendeléseit: a liszt mennyiségét, fajtaját és saját címét pontosan föladja, ugy már a legrövidebb idő alatt megkapja akár hajón, akár pedig vasuton a megrendelt lisztet. Mert mindennap történnek onnan lisztelszállítások az összes hajó és vasutállomásokra.

Van a Hengermalomnak még egy ilyen lisztárusítás a főváros közepén — V. ker. Lipótvárosi templomtér 9. számú bolt. — mely „Appiano örökösai“ cég alatt szintén ötven év óta áll fönn. Aki megrendelést ide címezi, ép oly valódi hengeralmi lisztet kap, mintha magától a hengermalomtól kapná, mivel ezen üzlet is a malom felügyelete alatt áll.

Hogy a Hengermalomnak ezen intézkedése mennyire szükséges volt a fogyasztó közönség érdekében, azt leg-

inkább bizonyítja az, hogy kisebb és nagyobb háztartások, kolostorok, konviktusok s egyéb intézetek, valamint gazdaságok szükségleteiket állandóan ott fűdözik, jutányos, vagy mint mondani szokás gyári áron; s ily megrendelések a Hengermalomnál napról-napra szaporodnak.

Felelős szerkesztőség: Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN. Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Selyem hamisítvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban öszszepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csak egy világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem, (mely zsíros színű szallónás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak megöröbül. **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, posta-bér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönytörekre való, akár egész végekben levő valódi selyem'szövetekből (4)

Ajánljuk az általunk valódi Karvin kőszénből előállított:

Koakszot

mindennemű gyárak fűtésére, ugyszintén kovács műhelyek használatára, mint nélkülözhetetlen ERŐS FŰTŐSZERT, a megrendelés címezendő

A „LÉGSZESZGYÁR”

2-3 igazgatóságának Kolozsvártt.

Ajánljuk a nagyérdemű közönségnek a leg-tisztább és vízmentes:

Köszén kátrányunkat

mindennemű nedveség és fa rothadás meg-
óvására, a megrendelések címezendők:

A „LÉGSZESZGYÁR”

2-3 igazgatóságának Kolozsvártt.

Visszavonhatatlannal csak egy előadás

Vasárnap
április hó 3-án.
A
NEMZETI
szálloda
nagytermében
a világhírű
NEMZETKÖZI
eredeti:

ÉDEN-SZINHÁZ.

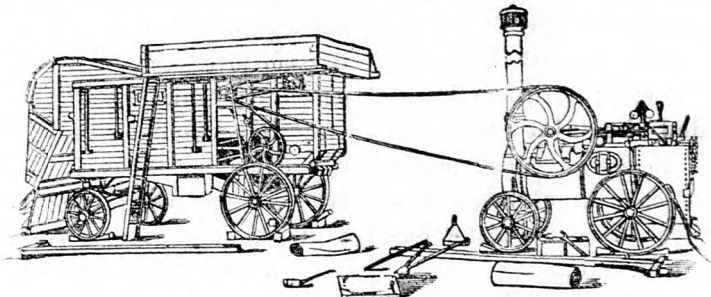
Helyárak: Támlásszék 1 frt. Kőrszék 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszint 40 kr. Deák-katona- és gyermekjegy 30 kr. Karzat 20 kr. — Jegyek előre válthatók; Vasárnap d. e. 9-12-ig, d. u. 3-5-ig a nagyteremben. — Pénztárnyitás 7 órakor.

Kezdeté 8 órakor.

Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat

Budapesten.

Gyártelep:
Külső váczi ut 7. sz.

Ajánl
hazai gyártmányu

gőzcséplő készleteket

valamint mindennemű
gazdasági gépeket
és talajmivelő-eszközöket,
különösen úgy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legújabb rendszerű
sorvetőgépeket

Arjegyzékek kívánatra kézzel küldetnek.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

A mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitérősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tette népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „EGYETÉRTÉS” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabb, tárgyilagos hírtudósítást egyedül az „Egyetértés” közli. Bármely pártközeli beszéd az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltek. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert napokint megtalálja benne a család, a hölgyvilág s maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkiválóbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, dívat tudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovattal a versenyt kiállhatna.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízható, komolyság és jólétszerűség tekintetében utóérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölülte all minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításának is mindenkor a pártkénteketen felülemelkedő részrehajlatlanul szerezte meg a közölsémet, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s a gazdáközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés”, kereskedelmi s földesit tudósításának bő ségével a többi lapok már fel sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évvel óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezér lapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül vegre csak az „Egyetértés”, 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek az Irodalom, a T. ügy és a Mezőgazdaság melyek mindegyike egy-egy szakapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásától gyorsan s hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyet-
értés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-
tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:
Dalszínház-utca I. szám.

(Az operaházzal szemben)

A ZACHERLIN

vevésénél nagy figyelemmel kell lenni.

Vevő: . . . nekem nem kell kibontott fereg por, mert én Zacherlint kértem! . . . Joggal dicserik e különleges és kitűnő minden fereg-elleni szert, azért csak lepecsételt és az üvegbe nyomott „Zacherl” névvel valót veszek. — Valódi kapható:

Nagyenyeden: Winkler János urnál.
Cirner J. József „
Bisztritsány L. „

Gy.-Fehérvártt: Misselbacher J.B. urnál
Jakabfi Albert „
Mihellyes Zsigm. „
Frölich Gyula „
Nagy József „

Balászfalván: Heiskovits Lipót urnál
Sinberger Salamon „
Schissel Károly „

Szer
A KI
lap
köz
K
Wokál
az el
bér
kétra

Lélek
7-én az als
nagy száma
gyűlés kezd
felügyelőjé
közgyűlés á
fogadtatt.

Nagy
az egyesüle
melyben, n
egyesület e
jelző a nag
felügyelő h
egyetemes
továbbá elm
György ev.
get fejtett
vas Gyula
tanítói kar
Mondja ki
könyvre vé
lyel kaposo
küldetik ki
ez állást ta
b. t. tanác
felirat küld
kárét, hogy
sék, egyhan

Követ
lékbeszede
s határozat
ejtse módjá
adja ez alk
örökítése vé
egyek pontj
dékei felvál
következett
zolásával ke
S. az egylet
melyért nek

Pár pe
hogy mit p
a kapható ét
— Kös
de mégis —

— Szol
még egyszer
kozni, vagy
beren, ki oly
pából faragá
Nem is
a kire még
fáradtságot. M
vanyodjék el
— Han
tekintve a pá

— Pon
Azzal a
lepje valami
a többi vend
számít.
— Pon
audentiáig! s
mogva hozzá

A szom
dás hangzik
szével, siető
A vend